

Dosarul nr. 3ra-229/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – E. Badan - Melnic

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din data de 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a menținut hotărârea din data de 16 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 13 septembrie 2016 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 169 din data de 12 august 2016 privind suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că în limitele atribuțiilor funcționale și în temeiul prevederilor art. 11 al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, care stipulează că în cazul în care asiguratul îndeplinește condițiile pentru obținerea mai multor categorii de pensii, el poate opta pentru o singură categorie, a inițiat procedura de verificare a beneficiarilor cu domiciliul în Bender. În acest scop a expediat o cerere în adresa Centrului de asigurare socială și al ocrotirii sănătății din or. Bender, prin care a solicitat eliberarea informației și anume dacă persoanele menționate, inclusiv Polina Iurco, beneficiază de pensie sau indemnizații achitate de autoritățile din Bender.

Prin decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 169 din data de 12 august 2016 s-a constatat faptul încălcării prevederilor Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, în partea ce o vizează pe Polina Iurco și s-a dispus suspendarea oricăror operațiuni de dezvoltare către autoritățile neconstituționale din raioanele administrative aflate în stânga Nistrului a datelor cu

caracter personal, ori în cererea expediată sunt indicate date cu caracter personal și anume data, anul nașterii și adresa de domiciliu.

Casa Națională de Asigurări Sociale a indicat că nu este de acord cu decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 169 din 12 august 2016, deoarece a acționat în conformitate cu prevederile legale care îi reglementează competența și atribuțiile.

Mai mult, reclamanta a indicat că în urma verificărilor, realizate în privința Polinei Iurco, s-a constatat că aceasta a tăinuit faptul beneficierii de două categorii de pensii pentru unul și același risc asigurat, ceea ce a condiționat prejudicierea bugetului asigurărilor sociale cu 94 724,78 lei.

Totuși, prin decizia contestată s-a dispus suspendarea oricăror operațiuni de dezvăluire către autoritățile neconstituționale din raioanele administrative, aflate în stânga Nistrului, a datelor cu caracter personal prelucrate, fapt ce condiționează imposibilitatea executării prevederilor legale în materia asigurărilor sociale.

Casa Națională de Asigurări Sociale a mai menționat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu poate emite decizii care contravin legii, prin urmare decizia contestată urmează a fi anulată.

Prin hotărârea din data de 16 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către Casa Națională de Asigurări Sociale. (f.d. 113, 116-119, vol. I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 20 noiembrie 2018 a respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, a menținut hotărârea din data de 16 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 158, 159-170, vol.I)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au reținut că în urma controlului efectuat, în baza plângerii Polinei Iurco, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a constatat că Casa Națională de Asigurări Sociale prin acțiunile de schimb de informații a admis dezvăluiri prin transmitere a datelor cu caracter personal către autoritățile neconstituționale din raioanele administrative aflate în stânga Nistrului.

Instanțele au concluzionat că orice dezvăluire de date cu caracter personal către autoritățile și entitățile din stânga Nistrului, care acționează în afara câmpului legal al Republicii Moldova, reprezintă o gravă încălcare a principiilor de protecție a datelor cu caracter personal și că unicul mecanism legal de a dezvălui datele cu caracter personal administrației de la Tiraspol este consimțământul persoanei în formă scrisă, liber exprimat și necondiționat, prin care subiectul datelor cu caracter personal acceptă transmiterea datelor către unitățile administrative nerecunoscute din stânga Nistrului.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 03 ianuarie 2019 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d. 2-6, vol.II)

În motivarea recursului recurenta a indicat că instanțele de judecată nu au analizat multilateral actele normative și legislația în vigoare, care reglementează raportul juridic litigios.

La 04 martie 2019 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus referință la cererea de recurs declarată de către Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, invocând că atât instanța de fond cât și instanța de apel au dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate și au elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, aplicând corect normele de drept material. (f.d. 10-18, vol. II)

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 20 noiembrie 2018, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la data de 07 decembrie 2018, a expedit-o participanților la proces la data de 10 decembrie 2018.

Recursul, depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale la data de 03 ianuarie 2019, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenta la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurenta nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas